

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/58/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3611010195
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 07. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2012:3611010195.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Ondreja Gáboríka na verejnom zasadnutí konanom dňa 25. júla 2012 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske v trestnej veci obžalovaného

K. A.,

nar. XX.XX.XXXX v X., trvale bytom Q. XXX, okr. Partizánske, prechodne bytom A. XXX, študent Spojenej škody X.,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Partizánske, sp.zn. 1T/49/2011 zo dňa 20. februára 2012 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry **z a m i e t a**, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný K. A. podľa § 285 písm. a/ Tr.por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske, sp.zn. Pv 22/10 zo dňa 09.09.2011 (podanej na súd 14.09.2011), ktorá mu kládla za vinu, že sa mal dopustiť pokračovacieho zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr.zák. na tom skutkovom základe, že v presne nezistenom čase na jeseň 2009 v Detskom domove vo V. R. č. XX počas sledovania televízie ležal na gauči spolu s maloletou A.Š., nar. 07.04.1999 a približne po dobu 10 až 15 minút sa jej dotýkal v rozkroku tak, že jej rukou zašiel pod nohavice a nohavičky a dotýkal sa jej na prirodzení a následne v období až do začiatku decembra 2009 v Detskom domove vo V. R. opakovane hladkal maloletú A.Š. po prsiach, vkladal jej prsty do pošvy a opakovane s ňou v nezistených dňoch uvedeného obdobia vykonal v Detskom domove vo V. R. pohlavný styk, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor, ktoré zahlásil do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku a následne písomne zdôvodnil. Podľa názoru prokurátora, rozsudok súdu prvého stupňa je nesprávny, pretože obžalovaný bol vykonanými dôkazmi zo spáchania trestnej činnosti usvedčený, a to predovšetkým výpoveďou maloletej poškodenej A.Š. Za ďalšie usvedčujúce dôkazy považoval znalecký posudok F. T. G., lekársku správu F. G. a nepriamo tiež výpoveď maloletej T.Š. Obžalovaného podľa prokurátora ďalej usvedčovali aj zamestnankyne Detského domova V. R., P. E., F. Q. B. a L. A.. Tu prokurátor osobitne poukázal na výpoveď L. A., ktorá viackrát

prichytila obžalovaného a poškodenú pri hre na schovávačku a obdobne vypovedala aj F. Q. B.. Vzťah obžalovaného a poškodenej bol prejednávaný tiež na pracovnej porade. To, že poškodená nechcela obžalovaného nepravdivo obviniť, vyplýva aj z toho, že sa zverila len svojej sestre a až tá túto skutočnosť oznámila vychovávateľkám. Vzhľadom k tomu prvostupňový súd dôsledne nepostupoval podľa § 2 ods. 12 Tr.por. a na základe vykonaných dôkazov nedospel k logicky odôvodneným tvrdeniam. V závere prokurátor poukázal aj na nesprávnosť postupu súdu prvého stupňa podľa § 285 písm. a/ Tr.por., keď mal zvažovať postup podľa § 285 písm. c/ Tr.por., pretože z vykonaných dôkazov vyplýva, že maloletá už mala pohlavný styk. Prokurátor navrhol podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr.por. zrušiť napadnutý rozsudok s tým, aby podľa § 322 ods. 1 Tr.por. bola vec vrátená súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, navrhol obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná osobitne žiadna chyba, pričom ani odvolací súd sám nezistil takú chybu, ktorá by odôvodňovala podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por. Vytýkanou chybou, týkajúcou sa spôsobu hodnotenia dôkazov (§ 2 ods. 12 Tr.por.), ako aj použitia oslobodzujúceho dôvodu, sa bude odvolací súd zaoberať ďalej.

Zisteniu skutkového stavu venoval súd prvého stupňa náležitú pozornosť, keď vo veci boli na hlavnom pojednávaní vykonané všetky dôkazy, majúce vzťah k žalovanému skutku. V odôvodnení svojho rozhodnutia, súd prvého stupňa aj podrobne opísal obsah jednotlivých dôkazných prostriedkov (výsluchy, znalecké posudky, listinné dôkazy). Ďalej na pomerne veľkom rozsahu písomného odôvodnenia svojho rozhodnutia, súd prvého stupňa podrobne rozviedol skutkové úvahy, ktoré ho viedli k rozhodnutiu o oslobodení obžalovaného spod obžaloby. Tieto skutkové úvahy viedli súd prvého stupňa k záveru, že nemožno urobiť jednoznačný záver, že sa stal skutok.

Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa v tom, že pokiaľ výpoveď poškodenej (v čase činu mala 10 rokov) má byť jediný priamy dôkaz o vine obžalovaného, nesmie byť jej výpoveď inými dôkazmi spochybniteľná, či dokonca vyvrátená. To platí o to viac, keď obžalovaný spáchanie trestného činu poprel. Z výpovede dôležitej svedkyne T.Š. - sestry poškodenej, ktorá predmetný skutok oznámila vychovávateľke, vyplynulo aj to, že poškodená sa hnevala na ňu, že to oznámila, pričom jej dokonca uviedla, že to nie je pravda a že mala sex s iným ako s obžalovaným. Za tejto situácie, keď aj z iných dôkazov vyplýva, že poškodená má tendencie si vymýšľať a klamať (pred znalkyňou výslovne uviedla, že v minulosti často klamala ...) dôkaz o tom, že poškodená mala perforovanú panenskú blanu - lekárska správa z gynekologického vyšetrenia (č.l. 104), bez ďalšieho nemusí svedčiť jednoznačne v neprospech obžalovaného. Svedkyňa Q. O. pritom uviedla, že aj v roku 2011 sa jej poškodená zverila, že mala styk s dvomi chlapcami a že je tehotná. Test však bol negatívny, avšak aj vtedy jej táto uviedla, že ak by bola tehotná povie to na obžalovaného.

Z výpovedí svedkýň pracujúcich v detskom domove síce vyplýva, že obžalovaný a poškodená boli videní častokrát spolu, pričom ale ani raz nešlo o takú intímnu situáciu, ktorá by musela byť okamžite výchovne alebo disciplinárne riešená, čo ale nekorešponduje s tvrdením poškodenej o počte pohlavných stykov (jeden týždeň aj trikrát). Zo zápisnice z pedagogickej porady dňa 07.12.2009 (č.l. 166) pritom len vyplýva, že pracovníci detského domova si majú všimnúť vzťahy medzi poškodenou, Z. (brat obžalovaného) a obžalovaným, teda nielen s obžalovaným. Aj svedkyňa F. Q. B. uviedla, že na izbe poškodenej pri hre na schovávačku, našla nielen obžalovaného, ale aj jeho brata Z..

Aj keď by sa mohlo javiť, že poškodená, vzhľadom na svoj vek, by mala vypovedať o „sexe“ v zhode s prežitým, tu je potrebné súčasne zohľadniť záver znalkyne o odboru psychológia, ktorá uviedla, že poškodená je predčasne telesne aj duševne vyspelá, mravný vývoj má narušený, má sklon k sexuálne maladaptívnemu správaniu. Nedá sa vylúčiť vplyv jej dvoch sestier (obidve mali mať skúsenosti so sexuálnym zneužívaním), pričom mala sklon k účelovým klamstvám aj k fantazírovaniu, aby pritiahla pozornosť. Svedkyňa X. I. uviedla, že býva od 8.rokov v detskom domove, pričom poškodená na izbe stále rozprávala o sexe a všeobecne sa rada predvádzala pred chlapcami, pričom pred obžalovaným najviac, pretože bol najstarší v detskom domove.

Z takto rozvedených dôvodov spolu s ďalšími dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvého stupňa, senát odvolacieho súdu dospel k záveru, že vo veci zadovážené dôkazy neumožňujú urobiť jednoznačný, ničím spochybniteľný záver o vine obžalovaného. Samotná poškodená svojimi vyjadreniami oslabilu svoju usvedčujúcu výpoveď do tej miery, že záver o vine obžalovaného by bol v rozpore so zásadou „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“.

Pokiaľ prokurátor namietal použitie § 285 písm. a/ Tr.por., pre oslobodenie obžalovaného, pričom eventuálne malo byť použité ustanovenie § 285 písm. c/ Tr.por. - nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný, s týmto sa senát odvolacieho súdu tiež nestotožnil. Skutok v obžalobnom návrhu uvádza konkrétne objektívne konanie len obžalovaného (dotyky, vkladanie prstov do pošvy, pohlavný styk), ktoré sa ale nepodarilo preukázať. V skutkovej vete sa pritom nič nehovorí o perforácii panenskej blany maloletej poškodenej. Pritom samotná takáto perforácia bez ďalšieho ešte nesvedčí o spáchaní zločinu sexuálneho zneužívania. Súd prvého stupňa preto nemohol urobiť ani záver o tom, že sa skutok stal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.